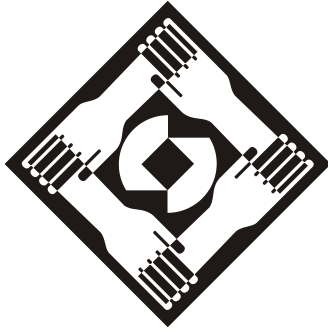

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๑๗๔๒/๒๕๖๘

เครื่องเรือนเชือก

ROPE FURNITURE

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN (e-book) 978-616-627-307-6

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนเชือก

มผช.๑๗๔๒/๒๕๖๘

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๐ ๖๘๒๗ ต่อ ๑๖๓๐

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนเชือก
มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๗๔๒/๒๕๖๘
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนเชือก มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๗๔๒/๒๕๖๘ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย ของใช้ ของประดับตกแต่ง และของที่ระลึก มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕-๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๘ ให้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนเชือก ขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ของคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๒๖๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (กผช.) ของ สำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนเชือก มาตรฐาน เลขที่ มผช.๑๗๔๒/๒๕๖๘ ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

นายวันชัย พนมชัย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ประธานกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนเชือก

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะเครื่องเรือนที่ทำด้วยเชือกเป็นวัสดุหลัก โดยมีโลหะ วัสดุสังเคราะห์ หรือวัสดุธรรมชาติ เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก ไม่ครอบคลุมเครื่องเรือนเชือกกล้วยที่ได้ประกาศเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้ว

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ เครื่องเรือนเชือก หมายถึง เครื่องเรือนที่ได้จากการนำเชือก เช่น เชือกมัดฟาง เชือกไถล่อน เชือกป่าน มาผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ เช่น ถัก ทอ สาน พัน แล้วยึดติดกับโครงสร้างรับน้ำหนักที่เป็นโลหะ วัสดุสังเคราะห์ หรือวัสดุธรรมชาติ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือผสมกัน ด้วยวัสดุต่าง ๆ เช่น ไม้ไผ่ โลหะ ลวด ตะปู เพื่อให้มีรูปแบบหรือรูปทรงตามต้องการ อาจแต่งสี เคลือบด้วยสารเคลือบเงา และอาจประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่นเพื่อเพิ่มความสวยงาม เช่น ผ้า หนังเทียม
- ๒.๒ ความยาวของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่ยาวที่สุด
- ๒.๓ ความกว้างของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่สั้นกว่าความยาว
- ๒.๔ ความสูงของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของโต๊ะที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๕ ความลึกของโต๊ะ (เฉพาะโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะข้างเตียง) หมายถึง มิติตามแนวนอนของโต๊ะที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นโต๊ะจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๖ ความกว้างของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวระดับของที่วัดจากขอบข้างพื้นที่นั่งด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๗ ความลึกของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นที่นั่งจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง กรณีที่มีพนักพิงให้วัดจากด้านหน้าไปถึงจุดกึ่งกลางของแนวตั้งระหว่างพื้นที่นั่งกับพนักพิง
- ๒.๘ ความสูงของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของจุดกึ่งกลางที่นั่งด้านหน้า
- ๒.๙ ความสูงของเท้าแขน หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหลังถึงผิวบนเท้าแขน
- ๒.๑๐ ความกว้างของตู้ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของตู้จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๑๑ ความลึกของตู้ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามเส้นกึ่งกลางของตู้จากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๑๒ ความสูงของตู้ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของตู้ที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๑๓ ความกว้างของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของชั้นวางของจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๑๔ ความลึกของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามเส้นกึ่งกลางของชั้นวางของจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๑๕ ความสูงของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของชั้นวางของที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๑๖ ความกว้างของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของพื้นเตียงนอนด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

๒.๑๗ ความยาวของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบส่วนท้ายของพื้นที่นอนไปยังขอบส่วนหัวของพื้นที่นอน

๒.๑๘ ความสูงของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวตั้งของเตียงที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นที่นอน

๓. ชนิด

๓.๑ เครื่องเรือนเชือก แบ่งตามการใช้งานออกเป็น ๕ ชนิด คือ

๓.๑.๑ โต๊ะ

๓.๑.๒ เก้าอี้

๓.๑.๓ ตู้

๓.๑.๔ ชั้นวางของ

๓.๑.๕ เตียงนอน

๔. มิติ

๔.๑ ความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก แล้วแต่ชนิดของเครื่องเรือนเชือก ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในที่ฉลาก โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ± 10 มิลลิเมตร การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๑

๕. คุณลักษณะที่ต้องการ

๕.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องอยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดชิ้นงาน มั่นคง แข็งแรง มีรูปแบบ รูปทรงที่เหมาะสมกับการใช้งาน ไม่มีข้อบกพร่องที่เกิดจากการกรวิธีการทำงานหรือมีผลเสียต่อการใช้งาน กรณีเป็นชุดเดียวกันต้องมีรูปแบบ ลวดลาย และสีที่กลมกลืนเข้ากันได้ ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ การประกอบ

ต้องเรียบร้อย ประณีต ติดแน่น บริเวณรอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีตะปูหรือโลหะยื่นพ้นพื้นผิวออกมา กรณีที่มีการเย็บผ้าเข็มต้องสม่ำเสมอ ไม่หลุดลุ่ย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๓ ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย ประณีต สม่ำเสมอ การต่อลวดลายต้องตรงตามลักษณะของลาย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๔ สี (ถ้ามี)

ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ติดแน่น ไม่ต่าง หลุดลอก หรือเปื้อนเมื่อจับหรือสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๕ การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย และเหมาะสมกับชิ้นงาน รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีขอบคมและปลายแหลม กรณีเป็นโลหะต้องไม่มีสนิม กรณีใช้วัสดุธรรมชาติ ต้องไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของแมลง ยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ กรณีใช้พลาสติก ต้องไม่มีครีบหรือขอบคม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๖ การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุด หรือลอก และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๗ การรับน้ำหนัก

๕.๗.๑ โตะ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรง หรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๗.๒ เก้าอี้และเตียง ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๒๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรง หรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๗.๓ ตู้และชั้นวางของ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรง หรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๒

๕.๘ การตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

๕.๘.๑ โตะ (ยกเว้นโตะที่มีขาเดียวและไม่ยึดติดกับพื้นโตะ) ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาโตะทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า ต้องสามารถทนทานต่อการกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๒ เก้าอี้ ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ ส่วนปลายขาเก้าอี้ต้องสามารถทนทานต่อการกระแทกที่ยกสูง ๑๐ เซนติเมตร และเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย และสามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๓ เตียงนอน ขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนไม่มีขา ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาเตียงนอนทั้ง ๔ ขา ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๓

๖. การบรรจุ

๖.๑ หากมีการบรรจุ ให้หุ้มห่อหรือบรรจุเครื่องเรือนเชือกในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมสะอาด เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเครื่องเรือนเชือกได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๗. เครื่องหมายและฉลาก

๗.๑ ที่ฉลากหรือบรรจุภัณฑ์เครื่องเรือนเชือกทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

- (๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.) หรือชื่อที่สื่อความหมายตาม มผช. เช่น เครื่องเรือนเชือกไนลอน
- (๒) ชนิด
- (๓) มิติ เป็นเซนติเมตรหรือเมตร
- (๔) เดือน ปีที่ทำ
- (๕) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)
- (๖) ชื่อนำทางการใช้งาน และการดูแลรักษา
- (๗) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง
- (๘) เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน (ถ้ามี)

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๘. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๘.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เครื่องเรือนเชือกชนิดเดียวกัน ที่มีส่วนประกอบเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ในระยะเวลาเดียวกัน

๘.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๘.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบมิติ การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔. ข้อ ๖. และข้อ ๗. จึงจะถือว่าเครื่องเรือนเชือกชุดนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) และการเคลือบผิว (ถ้ามี) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๑ ถึงข้อ ๕.๖ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนเชือกชุดนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับทดสอบการรับน้ำหนักและการตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๒ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๗ และข้อ ๕.๘ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนเชือกชุดนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างเครื่องเรือนเชือกต้องเป็นไปตามข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ และข้อ ๘.๒.๓ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนเชือกชุดนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๙. การทดสอบ

๙.๑ การทดสอบมิติ

ใช้เครื่องมือวัดที่วัดได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร วัดมิติละอย่างน้อย ๒ ตำแหน่ง ที่ให้ค่ามากที่สุด แล้วรายงานผลแต่ละค่า หากมิติใดมีตำแหน่งที่วัดได้เพียงตำแหน่งเดียว ให้วัดเพียงตำแหน่งเดียว

๙.๒ การทดสอบการรับน้ำหนัก

๙.๒.๑ คำนวณหาพื้นผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนเชือกแต่ละชนิด

๙.๒.๒ คำนวณหาจำนวนถุงทราย โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{จำนวนถุงทราย} = \frac{\text{พื้นผิวรับน้ำหนัก} \times W}{10 \text{ หรือ } 5}$$

เมื่อ พื้นผิวน้ำหนัก มีหน่วยเป็น ตารางเมตร (m²)

W เป็นค่าการรับน้ำหนักเฉลี่ยของเครื่องเรือนเชือกแต่ละชนิดมีหน่วยเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร (kg/m²)

๑๐ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบโต๊ะ เก้าอี้ และเตียงนอน

๕ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบตู้และชั้นวางของ

กรณีที่มิใช่เค้นครั้งหนึ่งให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

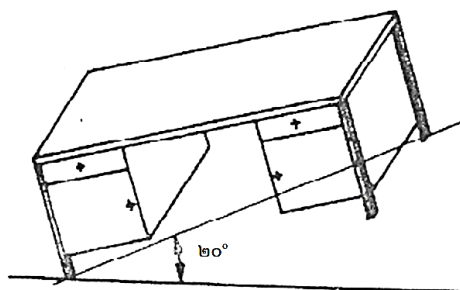
๙.๒.๓ นำถุงทรายตามจำนวนที่คำนวณได้ในข้อ ๙.๒.๒ วางกระจายให้ทั่วพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนเชือกแต่ละชนิด เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง แล้วตรวจพินิจ

๙.๓ การทดสอบการตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

๙.๓.๑ โต๊ะ (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดียวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ)

๙.๓.๑.๑ ยกตัวอย่างโต๊ะด้านใดด้านหนึ่งให้ขาโต๊ะทั้ง ๒ ขา สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร กรณีโต๊ะที่มีขาเดียวให้ยกทั้งตัว แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาโต๊ะด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

๙.๓.๑.๒ ยกตัวอย่างโต๊ะที่จากมุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาโต๊ะด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุมตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ ดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ ตัวอย่างการทดสอบการตกกระแทกของโต๊ะ

(ข้อ ๙.๓.๑.๒)

๙.๓.๒ แก้ว

- ๙.๓.๒.๑ ยกตัวอย่างแก้วให้ขาแก้วทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๑๐ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพแก้ว
- ๙.๓.๒.๒ วางตัวอย่างแก้วบนพื้นเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา โดยให้สองขาหน้าของแก้วอยู่ด้านล่างและปลายสองขาหลังอยู่ในแนวเดียวกัน ยกแก้วในสภาพที่เอียงนี้สูงขึ้นโดยให้ปลายสองขาหน้าของแก้วสูงจากพื้นเอียงเดิม ๑๐ เซนติเมตร เลื่อนพื้นเอียงออก แล้วปล่อยแก้วให้สองขาหน้าของแก้วตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบสองขาหลังของแก้ว ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพแก้ว

๙.๓.๓ เติียงนอน

- ๙.๓.๓.๑ ยกตัวอย่างเตียงนอนด้านใดด้านหนึ่งให้ขาเตียงนอนทั้ง ๒ ขา หรือมุมเตียงนอนทั้ง ๒ มุม กรณีเตียงนอนไม่มีขา ให้สูงจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนด้านตรงข้าม ตามวิธีข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน
- ๙.๓.๓.๒ ยกตัวอย่างเตียงนอนที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนที่ไม่มีขาด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน